

CATALÁN-VALENCIANO BÁSICO A2

Curso 2015/2016

(Código:04920017)

1.INTRODUCCIÓN

El objetivo de la programación aquí planteada es conseguir el conocimiento oral y escrito de la lengua catalana, desde una primera aproximación (competencia cero) hasta un dominio correspondiente al nivel A2.

El punto de partida y marco teórico de referencia se basa en las consideraciones establecidas por el Consejo para la Cooperación Cultural del Consejo de Europa sobre el aprendizaje de lenguas modernas y tiene en cuenta las aportaciones de los diferentes organismos públicos encargados de la normalización de la lengua en todo el ámbito geográfico de ésta (Institut Ramon Llull y Acadèmia Valenciana de la Llengua). Los cursos de catalán ofrecidos por el CUID de la UNED se ajustan, en conjunto, a lo establecido por la DGPL de la Generalitat de Catalunya de acuerdo con el [Marc europeu comú de referència per a les llengües: aprendre, ensenyar, avaluar](#).

Se sigue la metodología a distancia, que es la propia de la UNED. Nuestra metodología defiende el papel del alumno adulto como sujeto activo del aprendizaje. La enseñanza de la lengua se fundamenta en el enfoque comunicativo y en un aprendizaje que facilite la adquisición de conocimientos y de habilidades de uso de la lengua en todas las situaciones y que a la vez potencie la autonomía del alumno y el autoaprendizaje.

Con el dominio del nivel básico A2, el alumno puede comprender y usar frases y expresiones de uso frecuente relacionadas con las áreas de experiencia más relevantes (presentarse, orientarse en la ciudad, etc.) así como participar satisfactoriamente en la mayoría de situaciones cotidianas que le sean más próximas así como describir aspectos de su pasado y su entorno.

Conviene que el estudiante haga todo lo posible por leer y estudiar directamente en catalán-valenciano -lo que podría ser considerado como la versión *a distancia* de la inmersión lingüística-. Este esfuerzo implica tanto utilizar a menudo al diccionario como avanzar conjuntamente en adquisición escrita y oral.

Si la dosificación es una clave para el éxito del aprendizaje, en este caso lo es también el seguimiento de las audiciones del curso y, además, el interés por buscar ocasiones de práctica o de escuchar parlamentos solventes (conferenciantes, videos culturales, etc.), acercarse al mundo cultural de expresión catalana en sus distintas facetas y, sobre todo, la decisión de lanzarse a hablar. No hay ni que decir que en esta dinámica cualquier ayuda es buena: desde oír programas de radio y televisión en lengua catalana, como lecturas, espectáculos, películas u obras de teatro, canciones, etc.

2.OBJETIVOS

OBJETIVOS

El objetivo del curso es capacitar al alumno para comunicarse adecuadamente, sin que tenga que recurrir a otras personas, en cualquier situación i sobre cualquier tema, aunque le falte en catalán la desenvoltura y fluidez de la lengua propia. A final de curso, el estudiante debe saber entender lo esencial de un mensaje escrito u oral, explícito y relativamente sencillo.

La habilidad comunicativa comprende el conocimiento específico de la cultura y de la sociedad de los territorios de habla catalana. El dominio de esta habilidad ha de permitir que el usuario supla las limitaciones comunicativas con estrategias que hagan actuar al interlocutor como medio para completar el sentido del discurso.

Estas habilidades lingüísticas abarcan, por tanto, la comprensión y expresión tanto oral como escrita y su dominio implica adquirir unas capacidades que permitan al alumno comprender y producir textos de manera satisfactoria, lo cual incide tanto

en el aspecto lingüístico como en el comunicativo.

3.CONTENIDOS

CONTENIDOS

La organización del programa que os presentamos, se estructura a partir de 8 actividades comunicativas globales. Hemos tomado este método como orientación conjuntamente con las directivas propias de la Dirección General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. Los objetivos aquí planteados se pueden conseguir también a través de diversos manuales y métodos.

<p>Informacions personals</p>	<p>Saludar i identificar-se. Presentar i presentar-se (informalment i formalment). Demanar per algú. Establir contacte telefònic. Saber identificar els membres de la família. Dir l'edat d'una tercera persona</p>	<p>L'article personal. Les formes <i>sóc / ets / és / sou / són</i>. Tractament formal i informal. La forma <i>si us plau / si et plau (sisplau)</i>. Salutacions. El pronom interrogatiu <i>qui</i>. Les formes <i>hi ha...? / (no) hi és</i>. Les formes <i>conec, coneixes, coneixem</i>. Els possessius <i>meu / meva</i> (i flexió). El verb <i>dir-se</i> ("Em dic..."). El verb <i>tenir</i>. Lèxic referit al parentiu bàsic.</p>
	<p>Demanar i donar informacions personals sobre fets passats relacionats amb els estudis i l'experiència professional. Demanar telefònicament que algú s'identifiqui.</p>	<p>Passat perifràstic. Ús del verb <i>fer</i> per a referir-se a una activitat ("fa estudis de...") o al temps transcorregut des d'un esdeveniment ("ara fa 12 anys..."). Adverbis de temps: ahir, despús-ahir (abans-d'ahir). Estructura <i>tornar a + infinitiu</i>. El verb <i>ser</i> en funció locativa: "Digues que no hi sóc", "És fora". Fraseologia pròpia de converses telefòniques: <i>Qui el demana? Amb qui vol parlar? De part de qui? Ara s'hi posa...</i></p>
	<p>Descriure una persona pel que fa a la seva indumentària, al seu aspecte físic i al seu lloc d'origen; demanar que algú la identifiqui. Descriure vestits per la mida, el color i l'escaiença. Expressar gustos sobre peces de vestir.</p>	<p>Distinció entre <i>Qui?</i> i <i>Quin?</i> L'expressió de la possibilitat: <i>deure + infinitiu, segur+que</i>. Negació amb <i>pas</i> ("No ho sé pas"). Lèxic referit al camp semàntic de la roba (peces de vestir, colors, matisos, etc.). El pronom <i>ho</i> com a substitut d'un atribut: "-És prim? -Sí, sí que ho és." L'estructura <i>tan + adj. + com i més + adj.</i> Els verbs <i>portar, dur, ser, fer, tenir</i> en les descripcions de persones. Lèxic del camp semàntic de les descripcions físiques de persones. Estructura <i>el / la + veig + més + adj.</i> Construcció de frases amb el pronom <i>en</i> i la preposició <i>de</i> introduint l'adjectiu. Ús dels verbs <i>anar</i> i <i>estar + bé/malament</i>. L'expressió <i>fer conjunt</i>.</p>
		<p>El verb <i>passar</i> (una cosa a algú / cessar), <i>trobar-se</i> (bé o malament), <i>tenir</i> (mal de cap, mal de queixal), <i>fer</i> (mal).</p>

	<p>Interessar-se per algú. Expressar un estat físic. Donar consells. Expressar sensacions físiques o anímiques.</p>	<p>Ús de la perífrasi d'obligació en condicional per a expressar consells: <i>(no) hauries de + inf.</i></p> <p>Expressions: <i>fer mala cara</i> (tenir mal aspecte), <i>tenir mal de cap / fer mal el cap a algú</i>. Els adverbis <i>més bé</i> (millor), <i>més malament</i> (pitjor). Els verbs <i>estar</i> (adormit, animat, content, fotut...) i <i>tenir</i> (son, set, gana...). Diferències entre <i>dormir</i> i <i>adormir(-se)</i>.</p>
	<p>Renyar algú. Opinar sobre una tercera persona. Manifestar desacord amb una opinió. Argumentar una opinió. Donar informació sobre un accident sofert per algú. Interessar-se per l'estat d'algú. Expressar sorpresa.</p>	<p>L'expressió <i>donar-se un co(l)l</i>, <i>fer-se un tall</i>, i "<i>què dius, ara!</i>". L'ús del verb <i>caure</i> (subratllant que en català no és reflexiu). Les parts del cos (amb insistència en el seu gènere).</p>

<p>Localitzacions</p>	<p>Preguntar i dir una adreça i un telèfon.</p>	<p>Interrogatiu <i>quin</i>: "<i>A quin carrer viu?</i>".</p> <p>El verb <i>viure</i>.</p> <p>La preposició <i>a</i> amb significat locatiu.</p> <p>Numerals cardinals i ordinals. Donar i precisar una adreça (referències: <i>a mà dreta</i>, <i>a mà esquerra</i>).</p> <p>El verb <i>ser</i> amb sentit locatiu. Lèxic: <i>pis</i>, <i>carrer</i>, <i>telèfon</i>, <i>avinguda</i>, <i>plaça</i>.</p>
	<p>Demana si hi ha alguna botiga i algun servei a prop. Respondre-hi amb diferents graus de certesa. Demana on és un lloc. Demana i donar indicacions per a anar a un lloc. Diferents recorreguts per a anar-hi. Demana i donar informació sobre viatges de vacances (llocs, durada, distància, mitjans de transport, etc.).</p>	<p>L'expressió <i>sap si hi ha un/una...</i> per a preguntar on és un lloc. La resposta amb <i>n'hi ha un/una</i> per a expressar l'existència d'un lloc esmentat anteriorment.</p> <p>Lèxic i expressions diverses relacionades amb l'acció d'orientar-se a ciutat (<i>a prop</i>, <i>lluny</i>, <i>fins al capdamunt/capdavall</i>, <i>a mà dreta</i>, etc.).</p> <p>Vocabulari referit al medi urbà (<i>avinguda</i>, <i>plaça</i>, <i>gual</i>, <i>cantonada</i>, <i>cruïlla</i>, <i>direcció prohibida</i>, etc.).</p> <p>El pronom adverbial <i>hi</i> en referència a un lloc esmentat amb anterioritat. L'ús de les preposicions <i>amb/en</i> amb mitjans de transports.</p> <p>L'ús de <i>gaire</i> ("<i>Que és gaire lluny, això? No, no és gaire lluny.</i>").</p>
	<p>Demana i dir on està situat un habitatge. Demana i donar informacions sobre el seu entorn. Descriure la distribució d'un habitatge. Descriure'n l'interior. Opinar sobre la distribució dels mobles</p>	<p>Ús de <i>cap a</i> per a donar una indicació aproximada. Lèxic: <i>llogar</i>, <i>banda de mar / de muntanya</i>, <i>platja</i>, <i>afores</i>, <i>centre</i>, <i>zona residencial</i>, <i>ben situat</i>, <i>planol</i>.</p> <p>Vocabulari relacionat amb la descripció de l'interior d'una vivenda (mobles, parts de la casa, habitacions, etc.). Expressions locatives: <i>al mig</i>, <i>al voltant</i>, <i>cap a</i>,</p>

	d'una habitació. Suggestir alternatives de distribució. Demanar i dir on es col·loquen els objectes. Donar instruccions.	davant de, al costat de. L'expressió "vols dir que...?" per a posar objeccions. El condicional per a expressar suggeriments: "Jo el posaria aquí." Verbs: posar, desmar, endreçar, deixar.
--	--	--

El temps	Demanar i dir l'hora (<i>Que té hora? És un quart de set.</i>) Demanar (per telèfon directament) i donar informació sobre els horaris (d'espectacles, transports, serveis, etc.).	El sistema català d'indicació de l'hora (i variants). Expressions: <i>A quina hora comença? / Quina hora és? / (Massa) tard, d'hora / ara.</i> Els verbs <i>començar, tancar, sortir, arribar.</i> Preposicions: <i>fins a, cap a.</i> Les parts del dia.
	Demanar i dir una data. Preguntar si es pensa fer una cosa en el futur. Demanar dir què pensa fer algú en un futur pròxim i quan ho pensa fer. Demanar i dir quan es pensa anar de vacances i durant quan de temps. Demanar i dir quan es va fer una cosa. Demanar i dir quan es realitzarà una acció.	Absència d'article en els noms dels dies de la setmana i en expressions com <i>dimecres de la setmana que ve.</i> Ús del present i del futur per a expressar accions futures. El verb <i>ser</i> en l'expressió de la data. Futurs regulars i irregulars. Nocions temporals: <i>demà, el cap de setmana, tard, una altra estona, la setmana passada, la setmana que ve (vinent),</i> etc. L'estructura <i>pensar+infinitiu.</i> Diferències de significats del verb <i>estar-s'hi</i> ("T'hi estaràs tot el més?" / "Quant s'hi està de Barcelona a Mataró?"). Combinacions dels pronoms <i>em, et, es, ens</i> amb el pronom <i>hi.</i> Ús dels pronoms <i>els/les</i> (CD) i <i>els</i> (CI).
	Demanar a algú si es recorda d'alguna cosa. Recordar a algú alguna cosa. Dir el que es pensa fer. Demanar i donar informació sobre una persona. Donar una informació sense exactitud. Fer recordar a algú alguna cosa. Demanar i dir si s'ha fet alguna cosa. Explicar per què no s'ha fet alguna cosa.	Els verbs <i>recordar-se de / descuidar-se de</i> amb la seva pronominalització (<i>en</i>). Caiguda de la preposició <i>de</i> davant el nexa <i>que</i> : <i>recordar-se que.</i> Sinònim col·loquial de <i>recordar-se</i> : <i>pensar-hi.</i> Indicació d'hores i dates sense precisió: <i>cap allà a les, a quarts de, un dia d'aquests,</i> etc. La perífrasi de probabilitat en passat: " <i>devia ser</i> dissabte". Altres estructures aproximatives: <i>si fa no fa.</i>

Feina	Demanar i dir a què es dedica algú (feina, estudis) i on es realitzen aquestes activitats. Parlar dels horaris de classe o de feina. Demanar i donar instruccions per a preparar un plat de cuina. Demanar i donar informacions sobre les condicions d'una feina (sou, horari, vacances, etc.).	La preposició <i>a</i> amb sentit direccional. El pronom adverbial <i>hi.</i> Els adverbis <i>encara, ja, només</i> i <i>també.</i> L'article amb els dies de la setmana: <i>el dimarts = cada dimarts.</i> L'interrogatiu <i>quant?</i> (i flexió). El verb <i>fer.</i> La diferència entre <i>fer de mestre</i> i <i>ser mestre.</i> La diferència entre <i>què fa</i> i <i>de què fa.</i> Verbs de la 3a amb <i>-eix-</i> i <i>-eix-</i> purs: <i>servir/sortir.</i> Lèxic: algunes professions en català. Vocabulari bàsic relacionat amb la feina.
	Preguntar i dir quins requisits es demanen per a obtenir una feina. Demanar i donar	Perífrasi d'obligació: <i>haver de + infinitiu.</i> L'estructura <i>s'ha de.</i>

	<p>instruccions sobre la feina que s'ha de fer. Donar instruccions d'ús d'una màquina. Demanar confirmació d'alguna instrucció. Demanar instruccions concretes.</p>	<p>Les preposicions <i>per</i> i <i>per a</i> (davant grups nominal i davant infinitiu). Imperatius del verb <i>fer</i> i <i>deixar</i>. Lèxic relacionat amb l'àmbit laboral. Connectors per expressar l'ordre d'unes instruccions: <i>primer, després...</i></p>
	<p>Retreure a algú haver dit alguna cosa. Argumentar. Opinar sobre una feina i dir si t'agrada o no. Informar sobre canvis en l'activitat professional. Retreure a algú no seguir un consell. Fer valoracions sobre una activitat. Demanar i donar informació sobre una feina. Demanar i donar instruccions.</p>	<p>L'imperfet d'indicatiu de <i>dir, fer</i> i <i>creure</i>. L'expressió emfàtica: els pleonasmes ("<i>Amb aquesta gent, no s'hi pot parlar!</i>"). Fraseologia: <i>estar tip / fart de, no m'acaba de satisfer</i>, etc. El pronom <i>en</i> com a substitut del complement preposicional: "<i>N'estic molt content</i>" (<i>en</i> = de la feina actual). La forma d'obligació en el futur: "<i>Què hauré de fer?</i>".</p>

<p>Quantificació descripció</p>	<p>Demanar tanda en una botiga. Dir què es vol comprar i demanar i expressar-ne la quantitat. Preguntar i dir el preu. Oferir un producte a un client. Preguntar i dir com es vol un producte. Demanar i dir què es vol menjar i beure en un restaurant. Precisar com es vol un plat concret.</p>	<p>El pronom adverbial <i>en</i> com a substitut d'un complement directe. El verb <i>voler</i> (<i>Quant en vol? / voldria, volia</i>). Els quantitatius <i>gens, cap</i> i <i>res</i>. Lèxic: vocabulari referit a queviures bàsics (<i>pernil, pernil dolç, barra de pa, farina, coca, pastes, arròs, verdures...</i>) i als plats més habituals d'un bar o restaurant. La locució adverbial <i>més aviat</i> per a matisar afirmacions. Les preposicions <i>amb</i> i <i>sense</i>.</p>
	<p>Demanar la identificació d'un objecte. Identificar-lo i dir de qui és. Descriure un objecte. Fer-ne apreciacions de qualitat. Comparar-lo amb un altre.</p>	<p>Demostratius neutres: <i>això, allò</i>. El pronom <i>ho</i> com a substitut del CD neutre. La inversió i la pronominalització: "<i>les meves claus, no les has vistes pas?</i>" Ús de <i>pas</i> per a emfasitzar la negació. Contrast entre <i>el meu</i> i <i>meu</i>: "<i>És el meu</i>" / "<i>És meu</i>". Modificadors: <i>més aviat, una mica, gaire</i>. El pronom <i>en</i> com a substitut del nom del CD: "<i>N'hem venuts molts</i>". Connectors: <i>també, però, molts</i>. Ús de <i>gaire</i> com a element interrogatiu o negatiu. El pronom <i>hi</i> com a substitut del lloc: "<i>Hi portava molts llibres, a la furgoneta.</i>" Diferència entre <i>gros/grossa</i> i <i>gran</i>.</p>
	<p>Descriure un menjar. Fer-ne apreciacions sobre el gust, l'olor i la temperatura. Descriure un desperfecte. Demanar i donar informació sobre el temps atmosfèric.</p>	<p>El verb <i>ser</i> davant adjectius que manifesten qualitats d'objectes ("<i>Vigila, que crema! És molt calent, eh?</i>"). Comentar l'extensió de la construcció <i>està+participi</i> en lloc de la tradicional <i>és + participi</i>. Les expressions <i>fer olor de / tenir gust de</i>. Lèxic: Adjectius relacionats amb el camp semàntic dels menjars. L'expressió <i>fer malbé</i>. El camp lèxic del temps atmosfèric (oratge) en català: <i>fer bo, fer bon temps, ploure, fred, calor</i>, etc.</p>

	<p>Preguntar i dir què està</p>	
--	---------------------------------	--

Accions, activitats i esdeveniments	fent algú en el moment present. Accions habituals. Iniciar un contacte presencialment. Preguntar i explicar intencions per al futur pròxim.	L'estructura: <i>estar+gerundi</i> . El verb <i>fer</i> . Accions quotidianes: 1) De l'àmbit laboral: <i>estudiar, treballar, fer torn de...</i> 2) De l'àmbit privat, íntim: els àpats diaris (esmorzar, dinar, berenar, sopar), <i>llevar-se, anar + inf. (vaig a dormir)</i> .
	Preguntar i explicar què li ha passat a algú en un passat pròxim. Demanar i donar informació sobre un esdeveniment passat recentment. Preguntar si s'ha fet alguna cosa. Confirmar que ja s'ha fet.	Els participis en -at, -ut i -it. Ús del perfet (ha cantat) en català. <i>Sigut</i> i <i>estat</i> , participis del verb <i>ser</i> . La concordança del participi passat. La substitució pronominal amb els pronoms <i>el, la, els, les</i> – variants – i <i>ho</i> –amb el verb <i>fer</i> .
	Suggerir fer alguna cosa. Acceptar o refusar un suggeriment o una invitació. Disculpar-se. Acceptar una disculpa. Fer retrets. Expressar una queixa. Manifestar un propòsit.	Expressions: <i>em sap greu, bona idea!</i> La pronominalització amb <i>hi</i> : “-Anem a prendre una copa? -Bona idea! Anem-hi!”. L'adverbi <i>realment</i> per a demanar confirmacions d'una afirmació anterior. Ús de <i>podríem + inf.</i> per a expressar un suggeriment. L'expressió <i>vols dir?</i> per a indicar un dubte. La fórmula <i>et ve de gust...?</i> per a invitar algú. Altres expressions: <i>ho sento, em sap molt greu, és igual, tant se val, igual té, no en parlem més, no té (cap) importància, etc.</i> Expressiu d'un propòsit negatiu: <i>no+futur+mai més</i> .

Opinions, preferències i aversions	Demanar i donar l'opinió sobre una persona. Mostrar acord/desacord. Fer una valoració positiva sobre menjars i begudes. Preguntar i expressar gustos i preferències sobre menjars i begudes.	Quantitatius: <i>massa, una mica (més/menys), més aviat, força, ben</i> . Significat i ús dels adverbis <i>potser</i> i <i>malament</i> . Expressions d'opinions: <i>penso / trobo / em sembla que...</i> Adjectius qualificatius aplicables al caràcter de les persones. L'expressió <i>tant me fa</i> . L'estructura <i>tan+adjectiu</i> . El superlatiu en <i>-íssim</i> . Els verbs <i>estimar-se més, preferir</i> .
	Expressar una opinió sobre un espectacle. Comparar activitats concretes (vacances, caps de setmana, etc.) d'abans i d'ara. Comparar com era abans una persona i com és ara. Opinar sobre els canvis soferts. Comparar com es vivia abans i com es viu ara.	Els adjectius en grau superlatiu (<i>pitjor, dolentíssim, etc.</i>). <i>Quin + substantiu vs. Que + adj.</i> : “ <i>Quin desastre</i> ” vs. “ <i>Que bonic</i> ”. Connectors: <i>com que, però</i> . Contrast entre el perfet i l'imperfet. Perfet per a una acció recent i acabada; imperfet per a una acció passada i continuada. Contrast entre activitats actuals i anteriors. Imperfet dels verbs <i>fer, ser, tenir, agradar, viure, haver-hi, poder, etc.</i> El substantivador <i>això de</i> .
	Demanar i donar una opinió, amb diferents graus de seguretat, sobre un tema actual. Expressar acord o desacord amb l'opinió d'una tercera persona. Fer apreciacions, a partir de percepcions físiques, sobre el	Fraseologia relacionada amb l'expressió de la inseguretat: <i>no sabia què dir-li, potser sí, més aviat, etc.</i> El pronom <i>ho</i> com a pronominalitzador d'un predicat. Subjuntiu del verb <i>haver-hi</i> en frases subordinades: “ <i>És normal que hi hagi tants incendis</i> ”. L'expressió <i>no val res</i> per fer una valoració molt

funcionament d'un aparell. Fer apreciacions positives i negatives sobre un menjar.	negativa. L'expressió emfàtica <i>quin greu que em sap</i> .
---	--

Peticions, serveis i disponibilitats	Preguntar sobre l'existència o disponibilitat d'un servei. Reclamar. Demanar disculpes. Descriure una avaria. Demanar un servei. Expressar la impossibilitat de poder realitzar-lo. Demanar i dir si algú pot fer alguna cosa.	El pronom <i>cap</i> i l'adverbi <i>mai</i> en frases negatives. El pronom <i>en</i> com a substitut d'un complement directe indefinit. Ús de <i>ser/estar</i> amb adjectius com <i>ple/lliure</i> . Ús de <i>cap / res / ningú</i> . Remarcar la diferència entre <i>no n'hi ha cap</i> i <i>no hi ha res</i> . El verb <i>poder</i> . <i>Pots + inf.?</i> = <i>et fa res + inf.?</i>
	Sol·licitar un servei. Narrar uns fets. Fer un pronòstic. Reclamar un servei. Manifestar una queixa. Excusar-se. Demanar ajut. Donar instruccions.	Contrast de perfet, imperfet i passat perifràstic. Lligam de les parts passades del dia d'avui amb el perfet: " <i>A la matinada, s'ha espatllat el cotxe.</i> " Les substitucions pronominals en contextos narratius (pronoms: <i>li, el, la</i> , i variants). L'estructura <i>dir / assegurar que+ condicional</i> . Ús del verb <i>estar</i> davant el participi explícit o implícit o davant l'expressió <i>a punt</i> . Verbs en imperatiu per donar instruccions de manera formal o informal. Posposició de pronoms en l'imperatiu: <i>Ajudi'm!</i>
	Demanar i donar permís per fer una cosa. Demanar a algú que faci alguna cosa. Denegar permís, prohibir que es faci alguna cosa. Donar ordres, renyar algú. Demanar a algú una explicació. Avisar, advertir.	Contrast d'expressions: <i>et fa res que+subj.</i> vs. <i>et fa res + inf.</i> La tercera persona del present de subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu. Fórmules de cortesia: <i>Em permet? Només faltaria! Et/li fa res = el/et molesta</i> , etc. El subjuntiu en l'expressió de l'imperatiu negatiu: "No <i>cridis!</i> "

4. BIBLIOGRAFIA BÀSICA

Comentarios y anexos:

Català:

ROIG, N.; PADRÓS, M.; CAMPS, S. [Llibre i CD]. *Passos 1. Llibre de classe. Nivell bàsic*. Barcelona: Octaedro, 2012.

—. *Passos. Bàsic, 1. Quadern d'exercicis*. Barcelona: Octaedro, 2007.

—. *Passos. Bàsic, 2. Quadern d'exercicis*. Barcelona: Octaedro, 2007.

—. *Passos. Bàsic, 3. Quadern d'exercicis*. Barcelona: Octaedro, 2007.

ó

GUERRERO, I; MERCADAL, T.; ROIG, M.; ROVIRA, M. *Nou nivell bàsic 1. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes*. [Llibre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

—. *Nou nivell bàsic 2. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes*. [Llibre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

—. *Nou nivell bàsic 3. Curs de llengua catalana. Formació de persones adultes*. [Llibre i CD]. Barcelona: Castellnou, 2010.

Valencià:

Va de bo! Nivell oral de valencià A2. Alzira: Edicions Bromera, 2009

Como alternativa virtual, es muy recomendable la matriculación en el curso "Parla.cat", un espacio virtual de aprendizaje, ofrecido por el *Institut Ramon Llull*, que pone al alcance de todos materiales didácticos para aprender la lengua catalana. Los cursos de parla.cat que deberían seguirse para lograr los objetivos del nivel A2 son los tres del nivel Bàsic (Bàsic 1, Bàsic 2 y Bàsic 3). Para poder cursarlos es necesario, tras haberse matriculado en el CUID, inscribirse en estos cursos, bajo la modalidad libre y gratuita en [<http://www.parla.cat/>]. El profesorado del CUID resolverá las dudas de sus alumnos y corregirá las tareas no autoevaluables que se propongan en este curso virtual desde el espacio virtual de la UNED.

5. BIBLIOGRAFÍA COMPLEMENTARIA

Comentarios y anexos:

Verbicard. Tots els verbs catalans conjugats. Barcelona: Castellnou, 1995. (El Minimanual; 2)

ó

XURIGUERA, J. B. *Els verbs catalans conjugats*. 35a ed. Barcelona: Claret, 1998. (Pompeu Fabra; 6)

Son útiles también todos los materiales aptos para la preparación de exámenes oficiales de catalán-valenciano previstos por las diferentes administraciones de los territorios donde se habla esta lengua.

6. METODOLOGÍA

En la modalidad semipresencial de este curso, el alumno contará con clases presenciales en los centros asociados con un mínimo de alumnos matriculados. Así mismo, pueden acceder al Campus Virtual abierto a todos los alumnos de catalán del CUID.

7. EVALUACIÓN

Existe un examen final de curso y otro, extraordinario, en septiembre. Cada examen consta de una parte escrita y

otra oral. La parte escrita incluye ejercicios tanto para evaluar la comprensión lectora como la expresión escrita, además de los aspectos gramaticales pertinentes.

En las preguntas de elección múltiple y de verdadero/falso se podrán penalizar los errores (más información en el curso virtual y en el enunciado del examen).

Para garantizar la calidad en los procesos de evaluación, los exámenes orales del CUID deben ser grabados; la UNED se compromete a no difundir esas grabaciones ni darles uso alguno diferente a la evaluación del rendimiento del estudiante. La matrícula en este curso conlleva la aceptación de esta condición.

8.TUTORIZACIÓN

Todos los alumnos contarán con la ayuda de la coordinadora de catalán, Marta Martí Mateu, a través del correo electrónico mmati@madrid.uned.es

En los centros asociados con un número suficiente de alumnos matriculados, éstos podrán asistir a clases presenciales en las que dispondrán de tutor.